

SYLABUS

Nazwa przedmiotu/modułu (zgodna z zatwierdzonym programem studiów na kierunku)				Liczba punktów ECTS 2	
Higiena i dobrostan koni					
Nazwa przedmiotu/modułu w j. angielskim					
Hygiene and welfare of horses					
Jednostka(i) realizująca(e) przedmiot/moduł (instytut/katedra)					
Katedra Genetyki i Podstaw Hodowli Zwierząt					
Kierownik przedmiotu/modułu					
Dr inż. Alicja Borowska					
Kierunek studiów		Poziom		Profil	
Zootechnika		studia magisterskie		ogólnoakademicki	
Semestr		III			
W zakresie		Specjalizacja magisterska			
Hipologia					
RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY (zajęcia zorganizowane i praca własna studenta)					
Forma studiów: stacjonarne		Forma studiów: niestacjonarne			
-wykłady		5		-wykłady	
				5	
-ćwiczenia audytoryjne		15		-ćwiczenia audytoryjne	
				8	
-inne z udziałem nauczyciela		10		-inne z udziałem nauczyciela	
				10	
-praca własna studenta		20		-praca własna studenta	
				27	
Łączna liczba godzin:		50		Łączna liczba godzin:	
				50	
CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU					
Celem przedmiotu jest nabycie wiedzy i umiejętności w zakresie: wpływu warunków utrzymania na zdrowie i użytkowość koni, metod pielęgnacji oraz higieny pomieszczeń. Poznanie podstawowych pojęć związanych z dobrostanem koni (z uwzględnieniem aspektów psychicznych i fizycznych) oraz zachowaniem zgodnym ze specyfiką gatunku. Znajomość kryteriów oceny dobrostanu: wskaźniki zootechniczne, weterynaryjne, produkcyjne i behawioralne.					
METODY DYDAKTYCZNE					
Wykłady i ćwiczenia audytoryjne z zastosowaniem środków audiowizualnych: prezentacja multimedialna oraz filmy dydaktyczne. Ćwiczenia seminaryjne – referaty studentów, dyskusja nad danym zagadnieniem. Ćwiczenia wyjazdowe - prezentacja systemów utrzymania oraz pielęgnacji koni.					
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU/MODUŁU				Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	
Wiedza	E1 – opisuje i ocenia warunki zapewniające dobrostan koni E2 – opisuje, interpretuje i ocenia warunki higieny i technologii produkcji a także posługuje się właściwymi aktami prawnymi regulującymi nadzór weterynaryjny E3 - wykazuje znajomość etogramu koni rozumie wpływ czynników środowiskowych na stan psychofizyczny koni				Z2_W01 Z2_W09 Z2_W13 Z2_W14
Umiejętności	E4 – ma świadomość konieczności maksymalnego wykorzystania umiejętności zawodowych, w celu podwyższania jakości opieki zootechnicznej, dobrostanu koni E5 - bezpiecznie i humanitarnie postępuje ze zwierzętami oraz instruuje innych w tym zakresie E6 - ocenia właściwy stan odżywienia zwierzęcia oraz udziela porad w tym zakresie E7 - dokumentuje i korzysta ze zgromadzonych informacji związanych ze zdrowiem i dobrostanem, a w niektórych przypadkach również z produktywnością stada				Z2_U08 Z2_U11 Z2_U14
Kompetencje społeczne	E8 - wykazuje odpowiedzialność za podejmowane decyzje wobec ludzi i zwierząt E9 - przestrzega zasad etycznych E10 - posiada nawyk ustawicznego pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności oraz posiada świadomość własnych ograniczeń				Z2_K01 Z2_K03 Z2_K04 Z2_K06

Metody weryfikacji efektów uczenia się Ćwiczenia – kolokwium: pytania testowe i otwarte; projekt (prezentacja); raport z wyjazdu; Wykłady - zaliczenie pisemne: pytania testowe i otwarte;	Symbole efektów przedmiotowych E4 - E10 E1 – E3
TREŚCI KSZTAŁCENIA Wykłady: Pojęcie dobrostanu i regulacje prawne w zakresie dobrostanu zwierząt. Systemy utrzymania koni - standardy technologiczne i przepisy dotyczące warunków utrzymania koni. Budynki inwentarskie przeznaczone dla koni (konstrukcja budynku, wentylacja, wyposażenie). Higiena pomieszczeń, urządzeń oraz sprzętów dla koni. Przepisy dotyczące transportu koni. Ćwiczenia: Zabiegi pielęgnacyjne i profilaktyka koni. Ocena kondycji koni. Zasady prewencji w stajniach. Wpływ środowiska na kształtowanie mikroklimatu w stajni - aspekty ochrony zdrowia koni. Czynniki wpływające na podatność koni na choroby - najczęstsze kontuzje i urazy. Użytkowanie a dobrostan koni. Ocena dyskomfortu fizycznego i psychicznego konia – sportowca. Zoofizjoterapia – regeneracja i rehabilitacja. Kompleksowa ocena dobrostanu koni w różnych systemach utrzymania. Omówienie przez studentów określonych przypadków – związanych z dobrostanem koni Ćwiczenia terenowe: zapoznanie się z systemami utrzymania i zabiegami pielęgnacyjnymi koni oraz ocena dobrostanu w praktyce.	
Formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu Kolokwium – test + pytania otwarte (min. 55% wymaganych punktów) projekt – prezentacja (ocena merytoryczna treści, sposobu prezentacji oraz odpowiedzi na pytania - min. 55% wymaganych punktów) Raport z wyjazdu terenowego (zaliczenie) Wykłady: zaliczenie pisemne: pytania testowe i otwarte (min. 55% wymaganych punktów)	Procentowy udział w końcowej ocenie 25% 15% Z 60%
WYKAZ LITERATURY Literatura podstawowa: Chrzanowski Sz., Łojek A. Oleksiak S. 2013 Hodowla i użytkowanie koni, T.I, SGGW W-wa Heuschman G. 2012 W poszukiwaniu równowagi, wyd. Świadome jeździectwo W-wa Kolstrung R., Salmanowicz P., Stachurska A. 2004, Pielęgnacja i podkuwanie kopyt koni PWRiL, Warszawa Kończak R., Dobrzański Z. 2006, Higiena i dobrostan zwierząt gospodarskich. Wyd. AR Wrocław Łojek J., Łojek A. 2013, Hodowla i użytkowanie koni, T.II SGGW W-wa Meyer H., Coenen M. 2009, Żywnienie koni, PWRiL sp. zoo Palmer S. 2014, Masaż koni. wyd. Świadome jeździectwo W-wa Pirkelmann i wsp. 2010, Hodowla koni – Organizacja stajni i żywienie. Wyd. RM Pruchniewicz W. 2003, Akademia jeździecka, Wyd. Chaber PR W-wa Saba L., Bis-Wencel H., Nowakowicz –Dąbek B. 2002, Ochrona zdrowia koni (wybrane zagadnienia), wydawnictwo A.R Lublin; Zeitler-Feicht M. H. 2014, Zachowania Koni. wyd. Świadome jeździectwo W-wa Zwoliński J. wyd. I 1972, II 1976, Hodowla koni, PWRiL, W-wa, (wznowienie 1980) Literatura uzupełniająca: Barker N., Braithwaite S. 2011, Bez kopyt nie ma konia. wyd. Świadome jeździectwo W-wa Chachula J., Chrzanowski Sz., Oleksiak J. 1984, Chów, hodowla i użytkowanie koni, SGGW AR Warszawa; Gołąb J. 2012, Rząd doskonały, dobór dopasowanie, działanie, wyd. IPS, W-wa Heuschmann G. 2007, Gdyby konie mogły krzyknąć, wyd. Akademia Jeździecka W-wa Jik KJ Lewada Kaleta T. 2003, Zachowanie się zwierząt - zarys problematyki. Wyd SGGW W-wa Sasimowski E., Budzyński M. 1981, Żywnienie koni, PWRiL; Prawocheński R. 1946, Hodowla koni (I i II tom), PWN W-wa (reprint 2011 PWRiL sp.zoo) Pruski W. 1960, Hodowla koni (tom I) PWRiL, W-wa; (reprint 2007) Pruski W., Grabowski J., Schuch S. 1963, Hodowla koni (tom II) Periodyki: Hodowca i Jeździec, Koń Polski, Świat Koni, Konie i Rumaki;	